

Lillomarkas Venner

Landbruks - og matdepartementet
postmottak@lmd.dep.no

Deres ref: 15/631

Oslo 23.10.2017

Høringsuttalelse om forslag til ny forskrift om skogbehandling og skogsdrift i Oslo og nærliggende kommuner

Lillomarkas Venner viser til departementets høringsnotat datert 7. juli 2017.

Lillomarkas Venner er medlem av Oslo og omland friluftsråd (OOF) og Forum for natur og friluftsliv i Oslo og Akershus (FNF). Vi støtter i prinsippet uttalelsen fra OOF og FNF som er utarbeidet i samarbeid med og støttes av Den Norske Turistforening Oslo og Omegn, Skiforeningen, Norges Jeger- og Fiskerforening Akershus, Norges Jeger- og Fiskerforening Oslo, Naturvernforbundet Oslo og Akershus, og Oslo idrettskrets.

Fordi nevnte uttalelse etter vår mening har en del mangler og svakheter ønsker vi å sende inn våre egne innspill i form av denne høringsuttalelsen. Vi viser også til innspillene fra Sabima, WWF Verdens Naturfond, Greenpeace Norge, Natur & Ungdom og Naturvernforbundet. Lillomarkas Venner deler disse organisasjonenes bekymring for at forslaget til ny forskrift slik det foreligger vil kunne få svært negative konsekvenser for naturmangfoldet, friluftsverdiene og opplevelsesverdiene i Oslo marka. Vi støtter derfor innspillene fra de nevnte organisasjonene.

Natur- og friluftsansisasjonene i regionen har i mange år etterlyst en oppdatert forskrift for skogbruket, som er i tråd med markalovens formål. Regjeringens forslag tar i liten grad hensyn til dette. Forslaget som foreligger er en klar svekkelse av forskriften. En av hovedutfordringene er at den fjerner plikten til å søke om tillatelse til hogst.

Nedenfor ønsker vi å utdype Lillomarkas Venners holdning ved noen viktige punkter i forslaget til ny forskrift.

Meldeplikt og klageadgang

Med dagens ordning har skogeierne plikt til å melde fra om all hogst. Lillomarkas Venner har i perioder hatt problemer med å få tilgang til hogstmeldingene og kommunevedtak, og har derfor i enkelte tilfeller, ikke hatt mulighet til å påklage forvaltningsvedtak. Klagefristen på tre uker er dessuten for kort. Dagens ordning gir oss i prinsippet adgang til å klage på forvaltningsvedtak for all hogst, uavhengig av størrelse, dersom vi mener at innmeldt hogst er til skade for viktige natur-, friluftsliv- og/eller kulturverdier.

Klagemulighet med (tilstrekkelig frist) er viktig

En ikke uvesentlig del av godkjente meldinger påklages og omgjøres. I 2016 resulterte en tredel av klagen i at saken ble omgjort (9 av 27 saker). At antallet slike saker er lite totalt sett betyr ikke at viktigheten av vedtaksendringene er marginale.

Meldeplikt må beholdes også for hogster inntil 10 daa

I mer enn 9% av av totalt 2308 hogstmeldinger i perioden 2013-2016 har kommunen fattet vedtak som endrer eller nekter opprinnelig hogstplan. Dersom sakene er jevnt fordelt innenfor arealkategoriene, tilsier dette at hele 72 saker i kategorien <10 daa er endret eller nektet hogst. Dette er et stort antall som klart understreker behovet for fortsatt innmelding og vedtak før hogst.

For hogster inntil 10 daa vil forslaget til forskrift frata både kommunene og allmennheten mulighet til medvirkning. Kommunene vil ikke få anledning til å gjøre vedtak, og allmennheten vil fratras muligheten til innspill, og påklage av forvaltningsvedtak.

I forslaget står det dessuten ingenting om nødvendig avstand mellom ulike hogster. Vi har heller ikke funnet noe om dette i norsk PEFC-standard. Dette finner vi ekstra bekymringsfullt, ettersom det kan gi skogeiere mulighet til å gjennomføre flere nærliggende hogster inntil 10 daa og dermed gjøre et større område til et lappeteppe av mindre flatehogster, uten meldeplikt slik skogeier har i dag.

Muligheten til å gi innspill om viktige natur-, friluft- og kulturverdier vil forsvinne, og områder med viktige verdier kan gå tapt. **Vi finner det uakseptabelt at meldeplikten for hogster inntil 10 daa helt og holdent blir fjernet.**

Når det gjelder hogster over 10 daa, foreslås det at allmennheten gis mulighet til å gi innspill til kommunen i forkant av kommunens egen vurdering. Dette virker fornuftig dersom fristen for innspill ikke er for kort, fristen bør være på minimum fire uker. Dessverre undermineres allikevel allmennhetens (organisasjonenes) mulighet til medvirkning ettersom forslaget innebærer at kommunen kun skal gjøre vedtak i de tilfellene hogst nektes eller når det gis pålegg om hvordan hogsten skal foregå. Sammenliknet med dagens ordning innebærer dette at vi vil bli frarøvet muligheten til å påklage forvaltningsvedtak for hogster som passivt blir "godkjent" i de tilfellene det ikke gjøres noe forvaltningsvedtak. **Vi finner det uakseptabelt at klageretten for hogster over 10 daa som kommunen ikke gjør vedtak om på denne måten blir fjernet.**

Vi finner det forunderlig at departementet ikke setter forslaget i sammenheng med regjeringens uttalte mål om vern av 10 % av norsk skog. For vår del kan vi se for oss at forslaget kan medvirke til å vanskeliggjøre dette målet.

Slik vi ser det vil fjerning av meldeplikten og mulighet til påklage gi en ekstra ubalanse i favør av skogbruket opp mot natur- og friluftinteresser. I stedet for at denne balansen opprettholdes, slik Stortinget forutsatte under behandlingen av markaloven, vil forslaget til forskrift føre til at natur- og friluftinteresser blir skadelidende.

Bærekraftforskriften og PEFC

Vi viser til innspillet fra Sabima, WWF Verdens Naturfond, Greenpeace Norge, Natur & Ungdom og Naturvernforbundet, der det påpekes at "Bærekraftforskriften støtter seg fullstendig på, og er formelt knyttet opp til, skognæringens egen PEFC-sertifisering", og at ved "siste revisjon av PEFC ble kravene til bevaring av verdifull natur sterkt redusert gjennom mindre strenge krav til hva som skulle settes igjen i form av naturtyper, og mindre hensyn i nærheten av forekomster av rødlistearter".

PEFC-standarden imøtekommer ikke regjeringens uttalte mål om vern av 10 % norsk skog: *"I planene skal det dokumenteres at minst 5 % av det produktive skogarealet forvaltes som biologisk viktige områder. I tillegg til nøkkelbiotoper og skog vernet som naturreservat eller*

nasjonalparker, kan skogeier velge blant arealer av følgende skogtyper for å oppfylle arealkravet" (fra PEFC N 02_Norsk PEFC Skogstandard_Juni 2016_ side 5)

Vi finner det prinsipielt betenkelig å knytte en lovforskrift opp til skognæringens egen (privatrettslige) standard for sertifisering, som dessuten jevnlig vil bli revidert. Konsekvensen vil bli at forskriften bindes opp mot næringens til enhver tid egeninteresser, og myndighetene kan miste nødvendig kontroll. Dette utgjør en ytterligere fare for at naturverdier etc. vil gå tapt. **Vi finner det uakseptabelt at forvaltningen av naturmangfoldet overlates til en privat sertifiseringsordning.**

Kartlegging og registrering av natur-, friluft- og kulturverdier i Marka

Virkelig bærekraftig forvaltning av naturområder som Marka må basere seg på registreringer (kartlegging) av biologisk mangfold foretatt av uavhengig faglig kompetanse. Registrering og vurdering av opplevelsesverdier i Marka bør fortrinnsvis basere seg på kriteriene for områder med spesiell verdi for naturopplevelser i Odeltingsproposisjon nr. 23 (2008-2009), som lå til grunn for Stortingets behandling av Markaloven. Kulturminner bør registreres og dokumenteres for å unngå ødeleggelser av viktige kulturminner i forbindelse med hogst og andre inngrep.

For fullt ut å sikre en bærekraftig forvaltning av disse verdiene i Marka som er i samsvar med de relevante lovene (naturmangfoldloven, markaloven, kulturminneloven), må registrering og dokumentering av disse verdiene foretas for hele Marka, før hogst skal kunne utføres. Registreringen må selvsagt utføres av fagpersoner, men vi vil påpeke at de frivillige organisasjonene kan inneha helt spesielle kunnskaper om de naturområdene de hegner om.

Forskriften må hjemles i både skogbruksloven og markaloven

Forslaget til forskrift har flere bestemmelser som skal sette rammer for et bærekraftig skogbruk og sikre en hensynsfull bruk i forholdet mellom skogbruksnæring, naturvern og friluftsbukere av Marka. Markaloven § 12 gir hjemmel for forskrifter om hensynsfull og bærekraftig bruk. Lillomarkas Venner mener derfor at det er viktig at forskriften må forankres i markaloven § 12 på linje med skogbruksloven § 13.

Avslutning

Vår konklusjon er at forslaget til ny forskrift må endres slik at den støtter opp om en reell bærekraftig forvaltning som er i samsvar med relevante lover: naturmangfoldloven, markaloven og kulturminneloven.

Et revidert forslag må fremme et skogbruk som tar hensyn til allmennhetens og nasjonale interesser når det gjelder naturmangfold, friluftsliv, naturopplevelser, kulturminner og markakulturen, samt sørge for en akseptabel balanse mellom skogbrukets og allmennhetens interesser.

For Lillomarkas Venner

Vennlig hilsen

Frode O. Hansen (sign)

Styreleder

Arne Odden (sign)

Nestleder

Rolv Norum (sign)

Vara styremedlem